

Publicerad 2011-05-27 17:09 av Ninananonia

Du är min gud och jag din gudinna...

Förevigt älskade.

Min gud.

Du väckte mig.

Med gudomliga kyssar.

Jag var blind.

Jag hade stängt dörren,

till mitt hjärta.

Jag hade varit,

men nu

är jag,

så levande.

Dina kyssar.

Dina händer.

Dina ögons djup,

väckte min själ.

Och det gjorde ont.

För din kärlek,

väckte mitt hjärta.

Din kärlek,

fick mig att se,

det jag inte hade,

kärlek.

Stark, passionerad, het,

kärlek.

Ja, den kärleken,

den kärleken gör ont,

när man inser

att det man saknat,

är dig.

Porten är öppnad.

Ljuset flödar in.

En flod av ljus och kärlek,

forcerade ömt min port.

Och du kom,

du svepte in,

som en orkan,

in i mitt hjärtas djupaste djup.

Med kärlekens ljus,

kärlekens kraft,

bedövade du,

alla smärtor,

blåste du bort,

all sorg och smärta.

Din kraft,

blev min.

Nu finns jag i dig,

för evigt.

Ja, vi är kärlek och ljus.

Kärlek och ljus.

Du värmer min själ.

Jag hör dig älskade.

Jag känner dig.

Vi är förevigade,

i varandra.

Vi är

förevigt.

Din kärleks andedräkt,

flödar i mig i evig tid.

Jag är din kärlek,

i evig tid.

Jag älskar dig ,

till tidens slut.

Jag älskar dig

förevigt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ninananonia med Poeter.se id #35453 innehar upphovsrätten